

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSENS DAG

DIES REFORMATORIS

Text: Matt 11:25-30. Predikan av G Edwardsson (ELBK)

"Jag prisar dig, Fader, du himmelens och jordens Herre, för att du väl har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de enfaldiga. Ja, Fader, detta var din goda vilja. Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för. Kom till mig, alla ni som arbetar och här på tunga bördor så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, min börda lätt."

Vi firar i dag i vår kyrka Augsburgska Bekännelsens dag, därför att denna bekännelse har varit avgörande för lutheranerna och att bekännelsen den 25 juni 1530 lades fram inför kejsare Karl V vid riksdagen i Augsburg och fick en viktig betydelse.

I dag ska vi samla våra tankar kring en huvudtext i Nya testamentet, evangelietexten för i dag, där Jesus både säger oss vem han är och hur han är, och därtill kallar oss alla till sig. Och eftersom dessa Jesusord i slutet av elfte kapitlet i Matteusevangeliet är så avgörande och viktiga, så vill jag - om du inte kan dem utantill - att du läser dem och lär dig dem och i dina tankar upprepar dem, för här har du evangelium, det goda budskapet, ja det bästa budskapet som har sikte på dig och din salighet.

Vi ska därför i dag första stanna inför:

EVANGELIUM

1) FÖRDOLT FÖR DE VISA OCH KLOKA, MEN UPPENBARAT FÖR DE ENFALDIGA

De visa och kloka, vilka var det? På Jesu tid var det just de laglärd, skrifflärd och fariséerna, de som kom att vara Jesu motståndare. De berömde sig av lagen, de berömde sig av att vara Abrahams barn och förbundets folk. De hade tagit på sig himmelrikets ok och de lade vikt vid att man lärde sig lagens ord, och helst hela lagen, gamla testamentet, utantill. Inför Jesu ord och verk stod man oförstående och han blev dem en stötesten, det vill säga till fall. Vi hör om detta i evangelierna.

Men vad är det att vara vis och klok? Ja det är ju att åberopa sig på mänsklig vetenskap och insikt, och sen tro att den för till den verkliga insikten. Det är ju detta många människor gör i dag. De tror att vad Darwin säger eller vad den politiska filosofin säger, det är vägledande.

Men Jesus visar för oss att ingen mänsklig filosofi eller något mänskligt förnuft, varken då eller nu, kan ge oss lösningen eller vägledningen för livet vi lever under denna korta tid.

Ja Jesus säger, att för förnuftet, vishet eller klokskap är Guds uppenbarelse fördold.

Fördold, inte därför att Gud inte uppenbarat den, utan därför att den inte är greppbar eller kan förstås eller inses med människans förnuft eller vishet.

Det är det förunderliga. För det går bara att ta tag om, greppa och ta till sig, där jag inser att jag ingenting är inför Gud. Ja där jag inser att jag är ett intet inför Gud.

Det är nämligen då jag insett något om mig själv som just är avgörande för att jag ska kunna inse något om Gud och om Jesus Kristus

Och här ligger en av denna textens stora hemligheter, att Herren Gud uppenbarat det för de enfaldiga, ja barnsliga och som är som barn. Och här blir Jesu viktiga som han säger i ett annat sammanhang: *"Om ni inte omvänder er och blir såsom barn, kommer ni aldrig in i himmelriket"*. Det är ju på det stället där lärjungarna visar bort barnen, men Jesus tar dem till sig: *"Låt barnen komma till mig och bindra dem, ty Guds rike hör sådan till"*, säger han. Här är en av textens nycklar. Människans måste bli som ett barn.

Här ställer Jesus fram barnet som förebild, för trons människa. Barnet som tror på sin himmelske Fader. Detta att barnsligt tro Guds ord, att ta Gud på orden, att tro Jesus precis sådan han säger sig vara. Det visade sig att det var det människorna gjorde som kom till Jesus och sökte hans hjälp och fick den. De fann ingen anstöt hos Jesus, de trodde på honom, och se, det var den frälsande tron. Det är detta som vi i dag får lära oss: Den frälsande tron, den tar Gud och Herren Kristus på orden, tror såsom det står skrivet. Vad än världen säger därom och håller det för barnsligt eller oförnuftigt. Det spelar ingen roll. För Gud är sanningen, både i sitt ord och sina handlingar. *"HERREN är trofast i allt han säger och kärleksfull i allt han gör."* Psalt 145: 13

Och nu säger oss Herren Jesus: Det är på det sättet evangelium uppenbaras i världen, för människan som är som ett barn inför Gud. Det har varit Guds goda vilja att så uppenbara evangelium för världen, inte för visa och kloka, utan för de barnsliga. Då visar han vad evangelium är, nämligen att evangelium...

2) ÄR JESUS KRISTUS, HAN SOM SÄGER: KOM TILL MIG NI ALLA...

Just så, evangelium är nämligen han själv. Här talar han om för oss att han är Sonen, Guds och Faderns Son som kommit i världen, och att ingen kan känna Gud Fadern utan att känna Gud Sonen. Det är en viktig sanning. Människan med sin egen uttänkta religion menar sig kunna nå Gud, tala till honom utan Sonen. Men Jesus säger det är omöjligt. Det är bara genom Sonen det kan ske. *"Ingen kommer Fadern utom genom mig"*, säger han. Och det är Jesus Guds Son som uppenbarar för oss det goda budskapet. Han gör det genom att kalla oss till sig.

Han kallar oss alla, vi som strävar och är betungade, vi som trålar här i världen och inte i världen finner någon ro, dem kallar han till sig. Och han säger att han är ron. *"Jag skall ge er ro. Jag är mild och ödmjuk i hjärtat,"* säger han. Det är det märkliga. Han talar om HUR han är. Han talar om hur han är i sitt hjärta. Och det är kanske det allra viktigaste i att känna Jesus att veta hur han är i sitt hjärta gentemot oss, svaga, syndfulla människor. Och då vill han säga oss när han nu kallar oss till sig: Jag tar inte emot er i stränghet, utan i största mildhet, kärleksfullt och godhjärtat. Så tar han emot oss. Och lägg märke till att han här inte talar om vilka som är värdiga eller ovärdiga utan kallar oss alla som är tyngda av sina synders bördor till sig. Och han säger: *"Tag på er mitt ok"*. Är oket tungt. Nej här är det ett lätt ok. Oket är nämligen att tro på honom, som är uppståndelsen och livet. Det är att tro honom och hans ord, att barnsligt lita till att han är våra själars salighet. Det är ingen tung börda att tro det. Det är mildt och lätt. Ty där vi känt våra egna synders bördor, är Frälsaren Jesus vår lättnad, vår ro, ja, vår styrka, vårt evangelium och glada budskap. Han är den som uppväger allt annat. Han har tagit alla synder på sig och gottgjort för dem alla, hur stora och svåra de är. Därför käre lyssnare och läsare, du får ha ro i honom, själens och livets ro. Och vet du va, då kan du instämma i psalmen som börjar:

Jesus, är min vän den bästa. Vilkens like aldrig är...

Amen